

РЕШЕНИЕ
№ 218
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 24.06.2015

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети юни през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 227 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция “Инспекция по труда“ (Д „ИТ“) - Перник, против решение № 226 от 22.04.2015Г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1570 по описа на съда за 2014 година.

С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) №14-0000012 от 13.10.2014 г. на Директор на Д „ИТ“ - Перник, издадено срещу „*****“ ООД, в качество „работодател“ по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), ЕИК 131158540, седалище и адрес на управление гр. София, ***** , представлявано от И.Д.А., управител, с което за нарушение по чл. 186, ал. 1 от Наредба № 7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване (Наредба № 7 от 23.09.1999г.) във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 800 лв. (хиляда и осемстотин лева).

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Възражава се срещу изводите на районния съд за допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения поради липса на описание в акта и НП на всички признаци от обективна и субективна страна на процесното деяние, като твърди, че и двата акта, обективирали производството, съдържат необходимите съгласно чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизити. Излагат се и доводи за съобразяване на производството със сроковете по чл. 34 от ЗАНН, за достатъчност на събрания във връзка с производството доказателствен материал и относимост на същия към вмененото административно нарушение, както и за съответни на материалния закон изводи и неговото правилно прилагане. От касационния съд се иска да се отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по същество, като се потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател се представлява от ю.к. М. Поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – „*****“ ООД, гр. София, пред съда не изпраща представител. В писмена молба, депозирана пред касационния съд, не възражава срещу даване ход на делото, оспорва жалбата, пледира правилност и законосъобразност на изводите на първата съдебна инстанция и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура–Перник, прави заключение за основателност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде отменен и спорът да бъде решен по същество, като процесното наказателно постановление бъде потвърдено.

Касационната жалба е подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е процесуално допустима. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, в касационен състав, като съобрази сочените касационни основания и доводите на страните, след като извърши и проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт е ясна волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че в хода на извършена проверка на 18.08.2014г. в обект - дървообработващ цех, находящ се в гр. Перник, стопанисван и експлоатиран от наказаното лице, настоящ ответник, инспектори от Д „ИТ“ - Перник установили, че в цеха е разположен циркуляр, без същия да е обезопасен с предпазно устройство на режещия диск. За така установеното, със съставяне на акт за нарушение на здравословните и безопасни условия на труд срещу дружеството, в качеството му на работодател, е образувано административнонаказателно производство, завършило на 13.10.2014г. с налагане на административно наказание посредством издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършената служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил допуснати от органите, водещи производството, съществени процесуални нарушения, свързани с липса на точно описание в акта и НП на нарушението с всички негови признаци, така че същото да кореспондира с установеното по фактите в хода на производството. Районният съд е приел, че посочения пропуск съществено е ограничил процесуалните права на нарушителя. В решението се съдържат и мотиви за неяснота в производството по налагане на административно наказание относно състава на нарушението, тъй като не било установено безспорно дали работодателят е автор на нарушението и негово ли било задължението да обезопаси машината или на друго лице. Поставен на съмнение и въпросът дали дружеството в качеството му на работодател е нарушило именно посочените нормативни разпоредби или други такива, свързани с упражняването на контрол върху физическите лица, с които се намира в трудовоправни отношения. На посочените основания в цялост процесното наказателно постановление е отменено.

Решението е правилно като краен резултат.

Неправилен е изводът на първата съдебна инстанция за неяснота относно субекта на нарушението в производството по налагане на административно наказание. Именно работодателят би бил отговорен в общия случай за неизпълнение на задължението си да осигури безопасна работа с машината, тъй като доказателства за

обратното, като например: за назначено по реда на чл. 24, ал. 1 от ЗЗБУТ длъжностно лице, за инструкция за безопасна работа с машината и пр., по преписката не са налице.

Административнонаказателната отговорност на дружеството, в качеството му на работодател, е ангажирана за неспазване императивното задължение по чл. 186, ал.1 от Наредба № 7/1999 г. Съгласно тази разпоредба, движещите се части на работното оборудване, които създават риск за злополуки, се ограждат с предпазни устройства, осуетяващи достъпа до опасните зони, или се снабдяват с устройства, спиращи движението им при достигане на опасната зона от човек или предмети. АНО е длъжен да установи и докаже по безспорен начин дали съответният циркуляр е бил или не снабден с устройства, които спират движението им при достигане на опасната зона. И свидетелските показания не внасят яснота по констатираното административно нарушение. Законодателят е предвидил в условията на алтернативност или ограждане с предпазни устройства или с такива, които да спрат движението на опасните части при достигане на опасната зона. За да се установи нарушението на нормата на чл. 186, ал.1 от Наредбата, задължително при проверката трябва да се изследват двете хипотези на тази норма, което в случая не е сторено. Това подробно описание на нарушението, при съобразяване текста на чл. 186, ал.1 от Наредбата следва да намери място и при описание на фактите, както в АУАН, така и в НП и при липсата му се нарушава и разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, свързана с точно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Следва да бъде споделено, че описаното в обстоятелствената част на акта и в наказателното постановление не съдържа всички признаци от обективна и субективна страна. В случая от „пестеливото“ описание на нарушението е видно, че не са разгледани двете хипотези на нормата. Отделно от това Наредба № 7 от 23.09.1999г. не е приложимият и нарушен в случая нормативен акт. Отнесено към обстоятелствените части на акта и НП и установеното по фактите, нарушени в случая са правилата на Наредба № 6 от 25.05.2004г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при механично обработване на дървесина (Наредба №6 от 25.05.2004 г.), тъй като същата именно регламентира изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (ЗБУТ) при механично обработване на дървесина, каквато машина е имало в обекта на проверката. Независимо от препратката на чл. 2 на Наредба № 6 от 25.05.2004г. към Наредба № 7 от 23.09.1999г. основният регламентиращ ЗБУТ в отрасъла дървообработване нормативен акт е Наредба № 6. Освен това, посочената за нарушена разпоредба на чл. 186, ал. 1 от Наредба № 7, съдържа изискване за обезопасяване на „движещите се части“ на работното оборудване, които създават риск от злополуки“, което като прекалено общо понятие не е конкретно относимо към „режещият диск на циркуляра“ така, както конкретно е правилото на чл. 19, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 13 във вр. с Приложение №1, т. 34 и сл. от Наредба № 6, където се съдържат общите правила за работа с механични дървообработващи режещи инструменти, както и конкретните правила за безопасна работа с отделните видове циркуляри. Обосноваването на административнонаказателното обвинение в неприложими към обстоятелствата по извършване на нарушението материалноправни норми, посредством прилагане на материален закон, който не е следвало да бъде приложен, съществено е нарушило и абсолютното процесуално право на наказаното лице от самото начало на образуването срещу него административнонаказателно производство да разбере какво нарушение му се вменява за извършено, за да може адекватно да организира своята защита.

Въз основа на изложеното като е отменил процесното наказателно постановление, решаващият състав на Районен съд - Перник е постановил законосъобразен като краен извод съдебен акт, който ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 226 от 22.04.2015г. на Районен съд–Перник, постановено по НАХД № 1570 по описа на съда за 2014 година.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/